

Dívám se kolem sebe,
do ruda zataženo,
nade mnou mraky plují,
obecně potvrzeno,
sobě si nalhávají.
Známé a nemožné
úsměvy na pokraji,
dřív to šlo, teďka už ne.

Vždy v noci nespátřeny,
skryjí se do ústraní,
kde tajně vykonávají,
dvě nesplněná přání.
Neupřímnost a zrada,
chytily se za ruce,
za to rozbitá brada
a jinde zase srdce.

Slabosti s radostí,
vlastní lži vyděděny.
Oddaně jsme na nich závislí.

Důvěrně nepoznané
nám mysl svádí k vetu,
co však je hned prohrané
zdá se, že, přežije tu.